Doğan Kardeş

SAYI 25 13 HAZİRAN 1977 250 KURUŞ

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.

13 HAZİRAN 1977

Sayı: 25 Sıra No. 1117

Yıl : 33 Cilt : 1

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına

KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü :

ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :

Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral)

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: 100 TL. ★ Altı aylık: 50 TL. ☆ Yurt dışı uçak postası ile yıllık: 200 TL. ★ Altı aylık: 100 TL. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. (Abone için Divanyolu, Türbedar Sokak No. 22, İSTANBUL)

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.

Tel. : 27 95 10

KAPAKTAKİ RESİM :

(Futbol topu ve canlı modeli)

Doğan Kardeş'ten Okuyucularına

HER ZAMAN FAYDALI, İLGİNÇ KONULAR

TATİLE girdik diye okumayı bırakacak değilsiniz elbette... Faydalı şeyler okumaktan söz ediyoruz. Ders kitapları dışında kalmış, ama yine bir şeyler öğreten kitapları okumakta devam edeceğinizi biliyoruz. Bu arada biz de, ders dışı faydalı şeyleri yayınlarımız arasına alarak sizin bu merakınızı desteklemeye çalışacağız.

Bu hafta okuyacağınız yazılarımızdan bir kaçı bu türdendir: Coğrafya kitaplarına girip çıkan, sonra yine giren konulardan biri de kaybolan adalardır. Onlarla ilgili bir yazımızı merakla okuyacağınızı umuyoruz.

Ondan başka tarihin, bildiğimiz konuları dışında bir konu ele aldık. Size, her gün, bir başka çeşidi ile karşılaştığınız ilân ve reklamların nasıl başladığını, binlerce yıl önce ilk ilânın nasıl yapıldığını anlatıyoruz.

Sonra birden yaşadığımız yirminci yüzyıla gelerek elektronik beyinlerden birinin ve belki en önemlisinin nasıl çalıştığını gösteriyoruz.

Bir de hikâye sunuyoruz sevgili küçükler. Sade, güzel, sevimli bir hikâye... O kadar sade ki belki siz de bir benzerini yazabilirsiniz. Deneyin bakalım. Her gün karşılaştığınız olayları bu tatil günlerinde kaleme alırsanız yazmaya alışırsınız. İlerde bir yazar olmayı düşünenler için de bundan daha güzel bir ekzersiz olamaz.

Yalnız hikâye değil, küçük notlar halinde günlük hayatınızı da yazabilirsiniz.

ANNENİN KÖŞESİNDEN

MALATYA'dan Cevat Bayhan: Anne üzerine yazdığınız şiir, yakında sayfalarımızda yer alacaktır. Zarfın üzerine adresimizden başka ilgili köşenin de adını yazdığınız için, matbaamıza gelen yüzlerce mektup arasından kolaylıkla servisimize ulaştı.

Haftaya yine buluşalım.

DOĞAN KARDEŞ

DAHA AZ PARA, DAHA ÇOK KOLAYLIK

DOĞAN KARDEŞ İNDİRİMLİ ABONE FORMU

. . . . . İş Bankası Şubesine

Adım :

Adresim :

52 DOĞAN KARDEŞ dergisi için indirimli abone ücreti olan 100 lirayı ilgililere bildirilmek üzere İstanbul İş Bankası Türbe Şubesi «1183 No'lu Neşriyat A. Ş.» hesabına havale etmenizi rica ederim.

DİKKAT : Kendi adresinizi bildirmeyi sakın unutmayın.

KAPLANIN SÜTÜNÜ İÇMİŞTİ

«Ekmek arslanın ağzında» diye bir atasözümüz vardır. Bu sözle arslanın ağzından ekmek almanın zorluğu anlatılmak istenir. Çokluk, ekmek parası kazanmanın zor olduğu zamanlarda söylenir bu söz.

Arslanın ağzından ekmek almak ne kadar zorsa, kaplanın şişesinden süt içmenin de o kadar zor olduğu anlaşılıyor. Siz kaplanın, hem de küçük bir kaplan yavrusunun ağzından alınan süt hikâyesini bilir misiniz?

Onu Çarli adında bir maymun almaya kalkışmıştı. Vahşi hayvanları eğiten bir parkta beraber büyüdükleri halde bu hırsızlığı yapmıştı. Şişeyi kafasına diktiği gibi lıkır lıkır içmeye koyulmuştu.

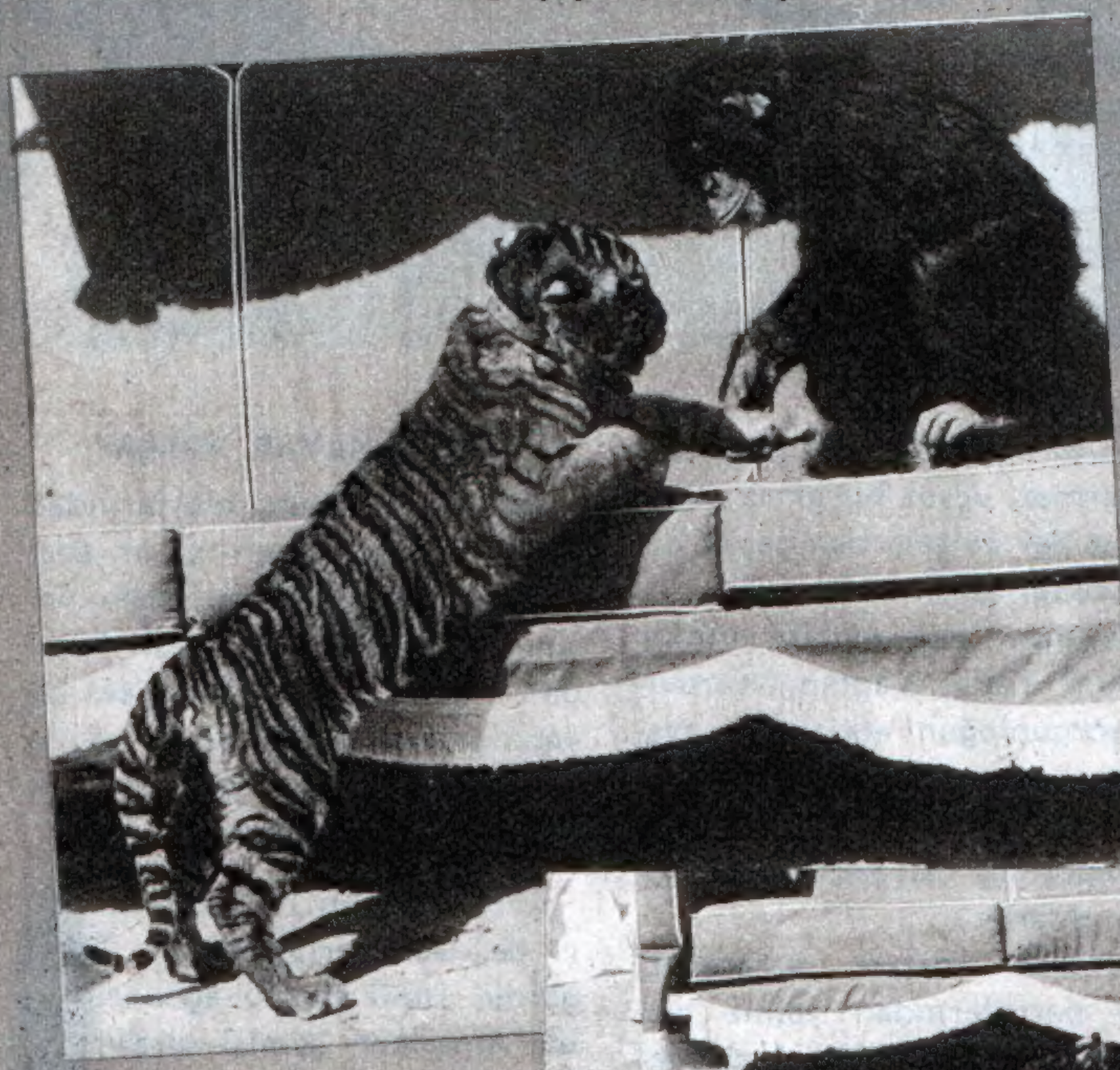

Kaplan bir süre şaşkın şaşkın baktı. Hatta bir ara: «Ne yapıyorsun, o benim sütüm» der gibi atılmak istediyse de eli kaydı, düştü...

Fakat ikinci atılışında pençesiyle tutundu ve süt şişesini almak üzere maymuna doğru ilerledi. «Ver bakalım» dedi. «Ver O benim. yoksa ağzından içtiğin sütü burnundan getiririm.»

Maymun, «Sahi mi söylüyorsun?» diye aptal aptal onun yüzüne bakıyordu... Çaresiz verdi.

Fakat şişeyi vermekle işi bitmemişti. Kaplan onun peşine düştü. Maymun karşısına ilk çıkacak dala tırmanmak üzere kaçmaya başladı. Sonra ne olduğunu pek bilen yok. Ama «Sütten ağzı yanan maymunun, «Yoğurtu üflediği» ve hele başkasının malına el uzatmadığı muhakkak. ■

KAYBOLAN ADALAR

150 yıl önce Kuzey Atlantik'te bir kaç ada birden yok oluvermişti; bazı adalar da yer değiştiriyor ...

İlk görüldüğünde ada üzerindeki hayvanlar ve bitki örtüsüyle ötekilerden farksızdı.

HİÇ Aurores Adalarından söz edildiğini işittiniz mi? Boş yere haritalarda aramayın! Sanki hiç varolmamışçasına, unutulmuş, gitmiştir. Halbuki kayıtlar, iki yüz yıl kadar önce bu adaların varlığını kesin olarak kanıtlamaktadır.

Adalardan söz eden ilk insan, 1760 yılında kocaman teknesi ile Atlantiğin güneyine açılan Kaptan Oyardvido'dur. Atlantiğin güneyinde, Falkland Adalarının güney-doğusunda kalan Aurores takım adacıkları, zamanla başka gemilerce de farkedilmiş, bir İspanyol araştırma ekibi incelemelerde bulunarak, mevcut bütün haritalara ekler yapmıştır.

Günün birinde o civardan geçen bir kaptan, adalara şöyle bir göz atmak isteyince, beklemediği bir sürprizle karşılaşır. Takım adaların yerinde yeller esmektedir. Çevrede dört dönmesi fayda vermez, uçsuz bucaksız okyanus ve dev dalgalardan başka bir şey yoktur görünürde...

Okyanus, koca adaları yutmuş mudur? Yoksa Kaptan Oyardvido yorgunluğun etkisi ile, aysbergleri ada mı sanmıştır? Haritacılar çaresiz kalarak, haritalara yaptıkları ilâveleri silme yoluna giderler.

Aurores Adaları, esrarengiz kara parçalarından yalnız biri değildir. Aynı şekilde Azor'daki St. Brandan Adası ile Sicilya kıyılarında Graham Adası, bir süre yüzlerini gösterdikten sonra, ansızın kaybolmuşlardır.

150 yıl önce Kuzey Atlantik'te yok olan Carefowi Rock, üzerinde yuvalanan kuşları bir anda mavi sularla başbaşa bırakmış ve kitle halinde ölümlerine neden olmuştur.

YÜZER - KAYAR ADALAR

Denizlerin ilginç olaylarından bir diğeri de, yüzer - kayar adalardır. Sargasso Denizindeki yosun yığınları gibi, bir çeşit kumdan oluşan hareket halindeki bu yığınlar, uzaktan adalarla karıştırılmakta ve yanlışlıkla sık sık kayıtlara geçirilmegtedir.

Unutulmayan hikâyelerden biri de, Dougherty Adaları ile ilgilidir. Ümit Burnu açıklarında bir Amerikan gemisi tarafından keşfedilen adalar, yüzlerce fok[illegible] doludur. Fokların bolluğu, bir anda avcılar arasında hızla yayılır. Hemen kalabalık bir av ekibi oluşturulur ve tekneler yola koyulur. Ümit Burnu açıklarında büyük bir hayal kırıklığı beklemektedir. İki haftalık gezinti sonuç vermez ve Dougherty Adalarının izine bile rastlanmaz.

Aurores adaları haritaya geçtikten sonra yeniden arandıklarında onları bulmak mümkün olamadı. Bazı başka adalar da yeniden ortaya çıkıyor. Haritalar çizilip tekrar bozuluyor. Okyanuslar kimi adaları yutuyor, kimini doğuruyor.

BACA ADALARI

1739 yılında Pierre Bouvet tarafından keşfedilen Bouvet Adasına, 1825 yılında Kral IV. George adına bayrak dikmeye gelen Kaptan Norris gözlerine inanamaz. Bu adanın hemen yanı başında bir ada daha durmaktadır. Kaptan Norris bu adaya Thompson, çevresindeki üç minik adacığa da «Bacalar» adını takar.

İşin ilginç yanı, o tarihten bu yana ne Bacalar'ı, ne de Thompson Adasını ikinci bir kez gören olmamıştır. Adaları yutan Okyanuslar, aynı zamanda doğurgandırlar da.

1963 yılında İzlanda'nın güney kıyılarında birdenbire beliren dev bulutlar yedi-sekiz kilometrelik bir alanı doldurmuş, volkanik tabanlı Surtsey Adazı arzı endam etmiştir. Adaların acaba ömürleri ne kadardır? Belki de günün birinde, tanıdığımız bir adaya doğru yola çıkacak ve boş yere günlerce mavi sularda dört döneceğiz... ■

DJCK

İŞTE BU KADAR. ŞİMDİ DOMUZ ŞİŞ OLDUN.!

YAKALA-YIN ONLA-RI.!

BRAVO BANTAM!

BEN DE GİDİYO-RUM.!

OKADAR KOLAYMI KAÇMAK.!

GİT.! AMA KAPIDAN DEĞİL.!

KESTİR. MEDEN GİT.!

BURADA İŞİMİZ BİTTİ.!

AHHH!!

TURPIN

(Devamı Var)

DÜNYADA İLK İLAN

Gördüğü işi reklam etmek isteyen adam, kullandığı araçlardan birini dükkanın önüne koyuyor, araba tamircisi kapısına tekerlek asıyordu ...

REKLAMI sokağa atsanız yine reklamdır derler. Ne de olsa dikkati çeker. Ama özel olarak reklam edilen bir şeyi, hem de güzel fikirlerle süslerseniz, mutlaka dikkati çeker. İlân da onun gibidir.

Geçmiş yıllarda ilânlarla reklamlar el yazısı ile yapılırdı. Mısırlılar sokakta buldukları bir şeyi, yazı yazmasını bilen birine götürür, ona yazdırır ve sahibini bulması için sokakta bir duvara asardı. Tabii kendi adını ve adresini de verirdi. Sahibi ile buluşunca bir ödül aldığı da mu-

İlânların matbaalarda ilk basıldığı sıralarda... 500 yıl önceki bir basımevi.

Bir Mısırlı genç bulduğu bir kolyenin sahibini aramak üzere ilân yazdırıyor.

Araba tamircisi dükkününın kapısına tekerlek asıyordu.

Yün kumaşları satan kimseler koyun resmi ile reklam yaparlar, çilingirler dükkânlarının kapısına anahtar asarlardı.

hakkaktı. O zamanın yazısı birtakım kuş, kurt resimleri olduğu halde herkes bilmez, bilen bilmeyene yardım ederdi.

Bugünlerde bu gibi ilân ve reklamlar hem matbaa harfiyle basılarak yayılıyor, hem de göze ve kulağa hitap eder bir biçimde radyo ve televizyonla yayılıyor.

HER SANATIN KENDİ İŞARETİ

Geçmiş yıllarda bir sanatla uğraşan kişi, yaptığı işi bildirmek için ona uygun bir şeyi dükkânının kapısına asardı. Örneğin bir araba tamircisi tekerlek asardı dükkânının önüne. Berberler kırmızı beyaz çizgili sopa dikerlerdi. Ucuna da traş leğeni asarlardı. Bu kırmızı renk saç-sakal keserken kanattıklarına değil, bir çeşit tedavi yöntemi olan «Kan almaya» işaretti. Çünkü berberler hem traş ederler, hem de «Kan alma» operasyonu yaparlardı. Bu işi de yaptıklarını ilân etmek için o boyalı değneği kapıya dikerlerdi. Yün kumaş satanlar kapılarına koyun resmi asarak mallarını reklam ederlerdi. Çilingirler anahtar takarlardı.

BASILI İLÂN ve REKLAMLAR

Yıllar böyle geçti. 1477'de, yani bundan tam beşyüz yıl önce İngiltere'de William Caxston isimli bir adam belirdi. Matbaada yazı basmaya başladı. İlânlar ve reklamlar bir yandan çıngıraklı çığıtganlar tarafından mahalle mahalle yapıladursun, bu basılı ilânlar da çok kişiye dağıtılıyordu. Kitap basımı da bu sırada ilerlemişti.

1657 yılında baskı işleri o kadar ilerledi ki, bu tarihte çıkan mecmualar reklam almaya başladı. 16 sayfalık bir mecmuada satılık evlerden ağrı kesen ilâçlara ve saç tuvaleti araçlarına kadar çeşitli ticaret ve hizmetlerin reklamı yapılıyordu.

Bir zaman geldi ki «Sndoviç» dedikleri biçimde reklam ortaya çıktı. Hem önünde, hem arkasında reklam tahtası olduğu halde sokaklarda dolaşan adamlar çeşitli malları böylece tanıtmaya başladılar. **(Devamı 31. sayfada)**

Meşhur ressam Sir John Millais' in bir sabun firmasına yaptığı reklam.

SİHİRLİ AYAKKABI

SİZ ÜÇÜNÜZ TAKIMDAN ÇIKARILMIŞSINIZ!

HERKES SUSTU...

TAMAM DİĞERLERİ KUPA FİNALİNDE OYNAYACAK!

BU İŞ TE OLDU!

ATILANLAR DURUMU ETRAFA KENDİLERİNCE ANLATTILAR.

ÇOK GÜZEL

ÇOK YAZIK OLMUŞ!

ASIL DANE ÇIKAR SAVATTI.

FİNAL GÜNÜ... HERKES BİLLY'E DÜŞMANDI..

DAHA İYİ!

STAD ÇOK KALABALIK!

BİLLY'İ YUHALIYORLARDI...

BOOOOOOOO!

BU BANA!

MAÇ BAŞLADI..

AYAKKABILAR BENİ KOŞTURUYOR.

TOP BİLLY'NİN YANINA GELDİ..

BOPP!

AZ DAHA GİRİYORDU!

İYİ KURTARIŞ

AMA..

APEDER SİN!

BOOOOOOO!

KENDİM DÜŞTÜM!

HAYIR DANE İTTİ!

HAKEM GELDİ..

DOĞRU OYNA!

HERKES SANA KARŞI.

YUH!! AT DIŞARI!

*DEVAMI VAR.

KAHRAMAN ŞERİF KİNG

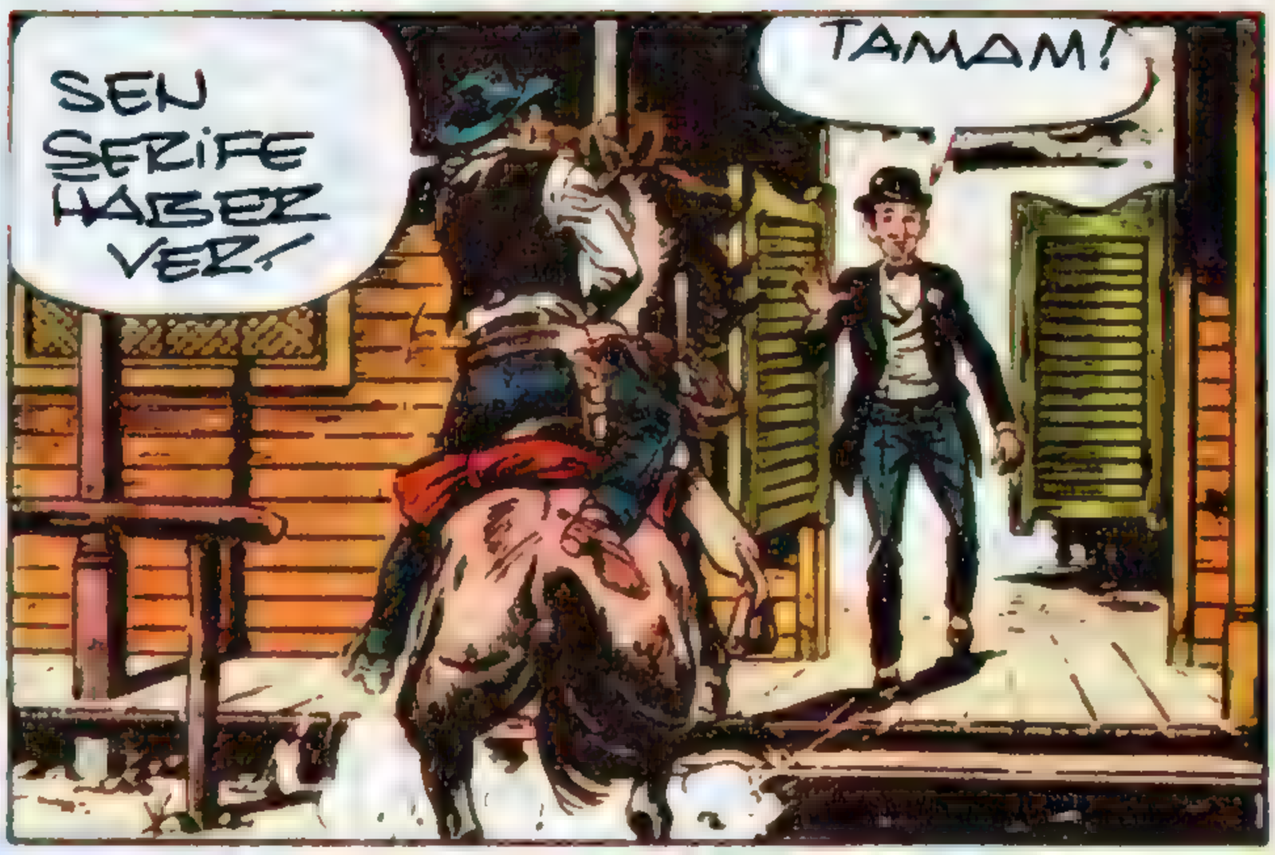

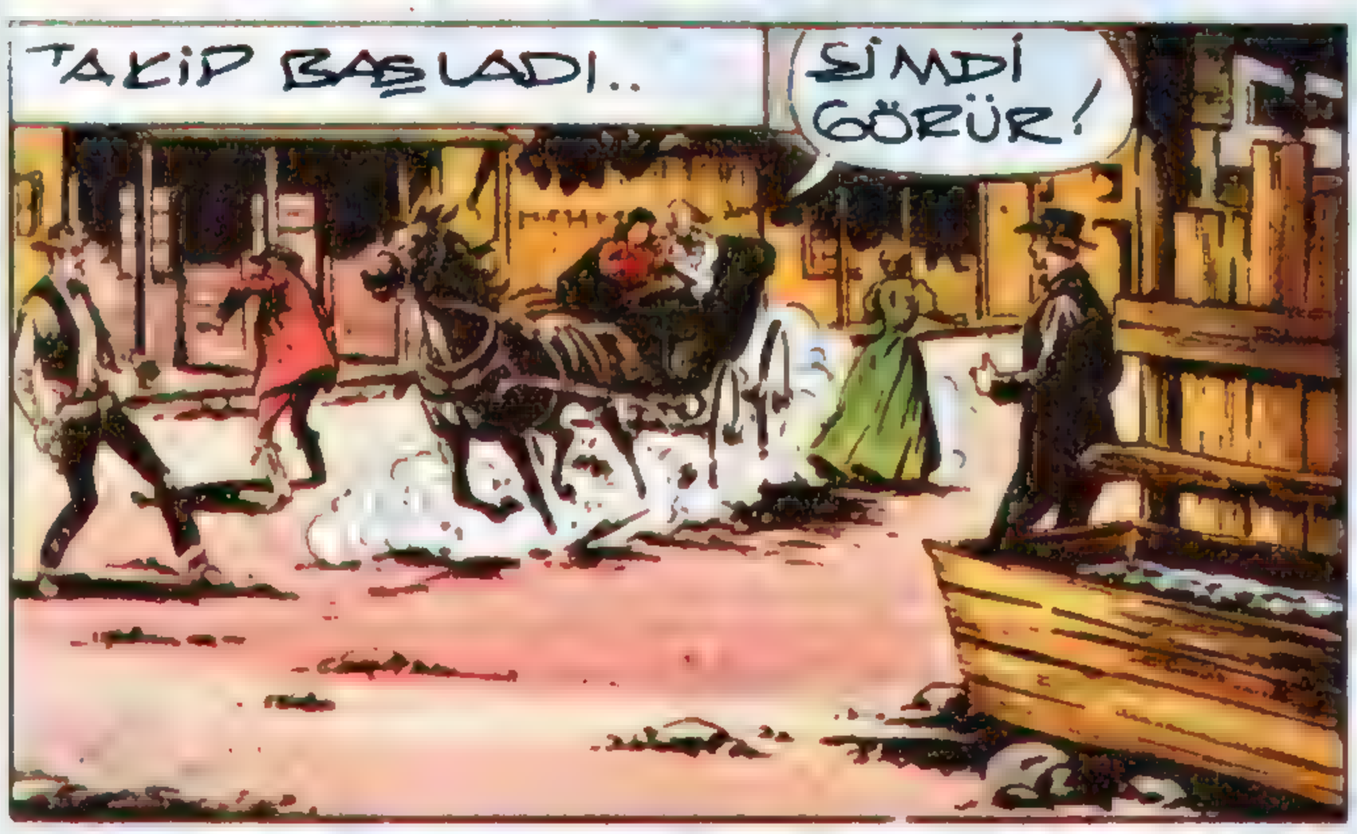

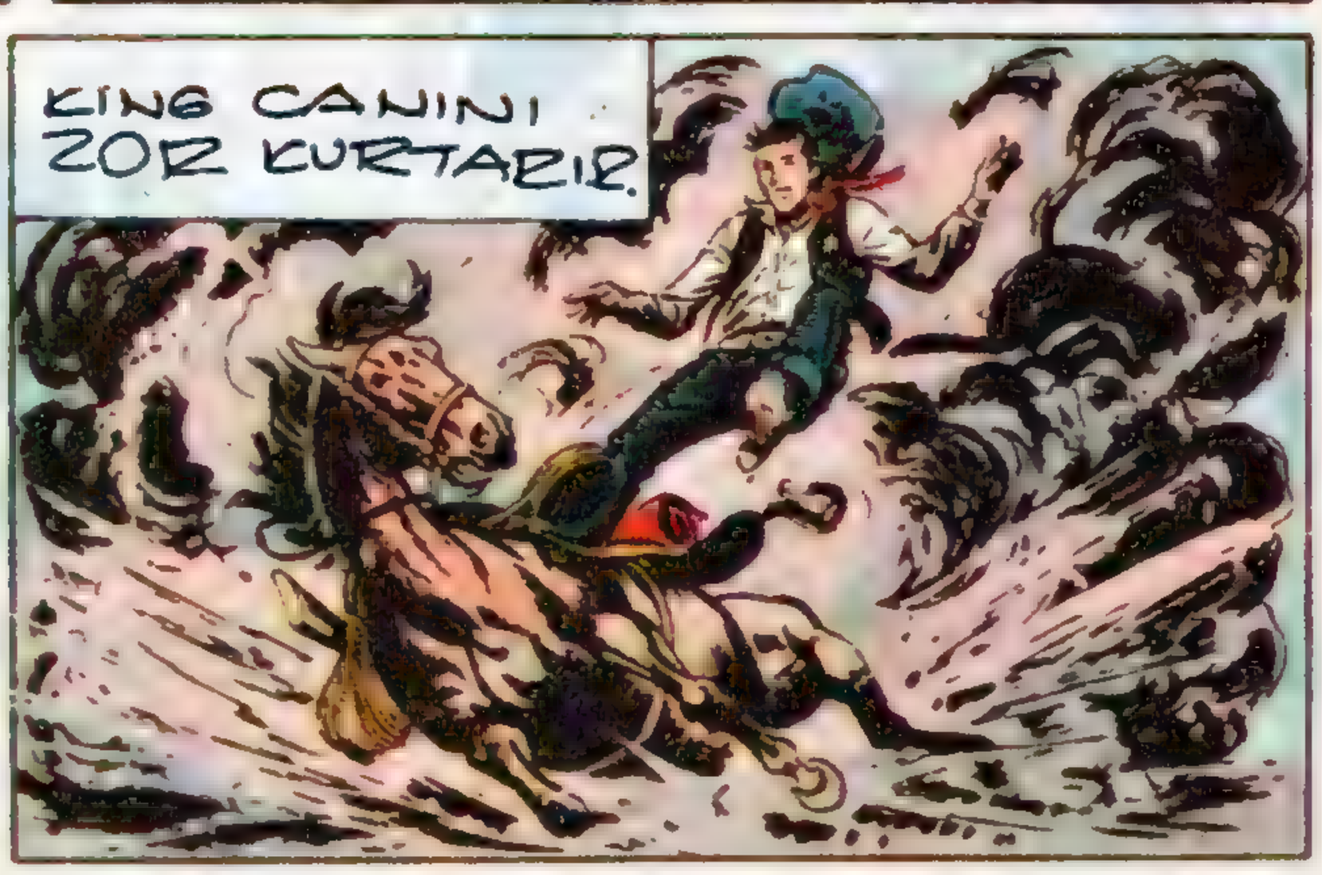

DOKTOR MEMNUN...

AMA SANSIZDI.

HAY ALLAH!

KİNG DUMANUN ARDINDAN ÇIKTI..

DOKTOR..

FAKAT..

AH!

DÜŞÜNCE PATLAYICI MADDE-LERDE PATLADI..

AHH

TAMAM! HEPSİ-Yİ ANLATACA-ĞIM

HAYDİ ÇABUK ANLAT

(Devamı Var)

AKILLI YUNUS

Bir yolcu yanlışlıkla vuracak oldu; herkes ayağa kalktı

Pelorus Jack görevi başında.

Bir keresinde yolculardan biri bu sevimli hayvanı vurmaya kalkmıştı.

HAYVANLARIN hisleri olduğu ve çoğu kez bu yetenekleriyle insanlara yol göstererek onları şaşırttıkları bilinir. Köpeklerin sahiplerine sıkı sıkı bağlı oluşları, onların sözünü insan gibi dinlemeleri ve her şeyden önce anlamaları, güzel günler yaşamış yarış atlarının yaşlanıp da arabaya koşuldukları zaman kendilerini taşıtların altına atarak intihar etmek istemeleri bilinen olaylardır. Bu örnekler daha çoğaltılabilir.

Bugün ise sözünü etmek istediğimiz «Düşünen balıklar» diye anılan yunuslar. Balıkların en geri, en az gelişmiş hayvanlar olduklarını bilmeyen yoktur. Gerçekten de birçok balık zekâ denilen kavramdan çok uzaktır. Ama Yunusların balık olmalarına rağmen insanlara oldukça faydaları dokunduğu ve zekâlarını birçok kez gösterdikleri bilinmektedir. Yunuslar, yolunu kaybeden gemilere gidecekleri yere kadar rehberlik ederler, boğulan insanları kurtarırlar. Bütün bu sebeplerdendir ki, yunusları öldürmemek birçok millette gelenek haline gelmiştir.

Bundan 60 yıl kadar önce Yeni Zelanda'nın kuzey ve güneyi arasında seyreden gemilerin oldukça sevimli bir yol göstericileri vardı: Polerus Jack. Bu akıllı yunus her gemiye yol göstermesiyle tanınmıştı. Karışık bir bölgede gemilerin önüne düşer, onları kolaylıkla gidecekleri yere kadar götürürdü. Oldukça da güzel bir hayvandı; çukulata renkli, başında ve gövdesinde benekleri olan, pırıl pırıl bir yunus.

Onu ilk kez 1899 yılında Sackstrom isimli bir kaptan keşfetmiş ve bütün dünyaya böyle bir Yunusun varlığını ilân etmişti.

Daha sonra birçok gemici ve kaptanlar bu sevimli hayvanla tanışma imkânını buldu. Pelorus Jack çok meşhur olmuştu. Yolcular onu görünce hemen güverteye çıkıyor ve bu hayvanın hareketlerini takip ediyorlardı. Bir keresinde bu yunus oldukça aptal bir yolcu yüzünden büyük bir tehlike de geçirdi. Adam tüfeğini almış, hayvanı nişanlamıştı ki, kaptan ve tayfalar koşarak bu gaddar davranışın hedefini bulmasını önlediler.

Pelorus Jack'ın sonu bilinmiyor. Son defa 1912 nisanında bir gemiye yol göstermiş, ondan sonra da kimse tarafından görülmemiştir. ■

KESKİN NİŞANCI

Kızılderililerden bunca fenalık gören Davy Crockett, onlara hâlâ iyilik etmek istiyordu.

DOLDURULMASI son derece güç ve karışık bir iş olan çakmaklı tüfeği hazırlamaya uğraşırken ayının geldiğini görmeyen Davy Crockett, hayvanla amansız bir boğuşa başlamıştı. İnsanüstü bir güçle savaşan Crockett, o sıkışık durumda nasılsa kurtarabildiği bıçağını kaldırdı ve keskin çeliği kocaman ayının kalın postu üstünden birbiri ardınca saplamaya koyuldu. Onu soluksuz bırakıncaya kadar bıçaklamaya devam etti.

Davy Crockett İrlandalı bir göçmenin dokuz çocuğundan biri olarak 1786 yılında Amerika'da dünyaya gelmişti. Annesinin ailesi Kızılderililer tarafından öldürülmüş, amcalarından biri de küçücük bir çocukken kaçırılmış, on yıl bir Kızılderili köyünde esir kalmıştı. Küçük Davy, doğduğu günden itibaren savunmayı gerektiren bir ortam içindeydi. Keskin nişancılığı ile çevresinde kısa zamanda ün yaptı. Kızılderililerle savaştı. Britanya kuvvetlerine karşı müacdele eden General Jackson komutasındaki orduya katıldı. Bu sıralarda bir savaş dönüşü evine döndüğü zaman köyü ile birlikte yanmış ve karısını da öldürülmüş bulan Davy başka bir köye göçtü. Bölgesel silâlı kuvvetlere katıldı, Albay oldu. Fakat ikinci bir kez evinin yerle bir edildiğini görünce küskün bir adam olarak her şeyi bıraktı. Kendini avcılığa verdi. İşte yazımızın başında anlattığımız onun binbir macerasından biridir.

★

Fakat bölge halkı onu o kadar seviyordu ki, Senato seçimlerinde aday olarak gösterdi ve Davy Crockett, Senatör oldu.

Böylece hükümet merkezi Vaşington'a gelen Crockett, Başkan'ın Kızılderilileri savaşa savaşa çekildikleri yerlerden de sürmek istediğini görünce, onlara karşı kinini unutarak tasarıyı reddetti. Tam bu sırada Teksas'da bir birlik Meksikalılara karşı çetin bir savaşa girişmişti. Davy Crockett onlara katıldı. Vurularak öldü. Kendisini yüz kadar başka askerle bir çukura gömdüler. Fakat hikâyesi yıllar boyu ağızdan ağıza dolaşarak bir efsane haline geldi. ■

Belinden güçlükle çıkarabildiği bıçağı ayının böğrüne saplamış, onu soluksuz bırakıncaya kadar bıcaklamaya devam etmişti.

Doğan Kardeş

ISPANAK

ISPANAK

ISPANA

TEMEL
REİS

MACERACI

SOL ELLE ATEŞ ETMEYİ DENİYORDU DURMADAN. AMA ÇOK ZAMAN İSTERDİ BU İŞ..

BU İŞ ÇOK ZOR! ZAMAN GEREK! SAĞ EL GİBİ OLACAK, AMA NE ZAMAN!

DURMADAN YOL ALIYORDU.. HIZLA, KORKU İÇİNDE, HEP TAKİP EDİLDİĞİNİ SANARAK..

KİMSE BURALARDA OLDUĞUMU BİLMEZ!

AKSİLİKLER PEŞİNİ BIRAKMIYORDU.. ATININ AYAĞI KIRILMIŞ ODA ONU VURMAK ZORUNDA KALMIŞTI..

BİR AT SATIN ALARAK KİMSE BENİ TANIMADAN BURADAN AYRILIRIM!

FAKAT BİRDEN

KEN! KEN DOOLE!

SELAM DOSTUM! SÖYLE ÖZ KARDEŞİNİ TANIMADINMI?

NE.. BEN...

EVET! GİDELİ 15 YIL OLDU VE O ZAMAN BEN ÇOK KÜÇÜKTÜM! HEM BURADA OLDUĞUMUDA DÜŞÜNEMEZDİN!

EVET! BURASI EVDEN ÇOK UZAK!

BURAYA BABAM ÖLÜNCE GELDİM. BİR KAÇ YIL OLDU. BİR EVİM VE BİR AİLEM VAR. GEL KARIMLA TANIŞ. YA SEN? NEREDE YERLEŞTİN?

YERLEŞMEK İSTEDİM. AMA....

KEN ONUNLA GİTTİ.. KADIN OLDUK. ÇA SOĞUK BİR TİPTİ...

AİLEMİ NASIL BULDUN KEN?

ÇOK İYİ?!

ŞİMDİ BANA MÜSADE. BİR İŞİM VAR. HEMEN GELECEĞİMİ UMUYORUM.

GİTME!

NİYE ÖYLE DEDİN?

ÖLÜMÜNE GİDİYOR O, ADI ÇIKMIŞ KARDEŞİ YÜZÜNDEN. KEN DOOLE'UN BİR KATİL OLMADIĞINI İTİRAF ETMEDİĞİ İÇİN....

YANİ ONUN BENİM YÜZÜMDEN ÖLECEĞİNİMİ SÖYLÜYORSUN!

EVET. ADIN BURADA DA DUYULDU. HERKEZ KOCAMI DA SENİN GİBİ SİLAHŞÖR SANIYOR!

BİR İKİ GÜN ÖNCE ŞEHRE BİR HAYDUT GELMİŞTİ. ŞEHİR KOMİTESİ KOCAMI ZEHİR GÖNDERİP ONU YAKALAMASINI İSTEDİ.. SENİNGİBİ SANIYORLAR ONU!

PEKİ NİYE GERÇEĞİ SÖYLEMEDİ?

GURURU YÜZÜNDEN YARDIM DA ETMEK İSTİYOR. ŞİMDİ HAYDUTLARA GİTTİ!

ONA YARDIM ETMELİ!

4 AS

4

AFFEDERSİ-
NİZ.!

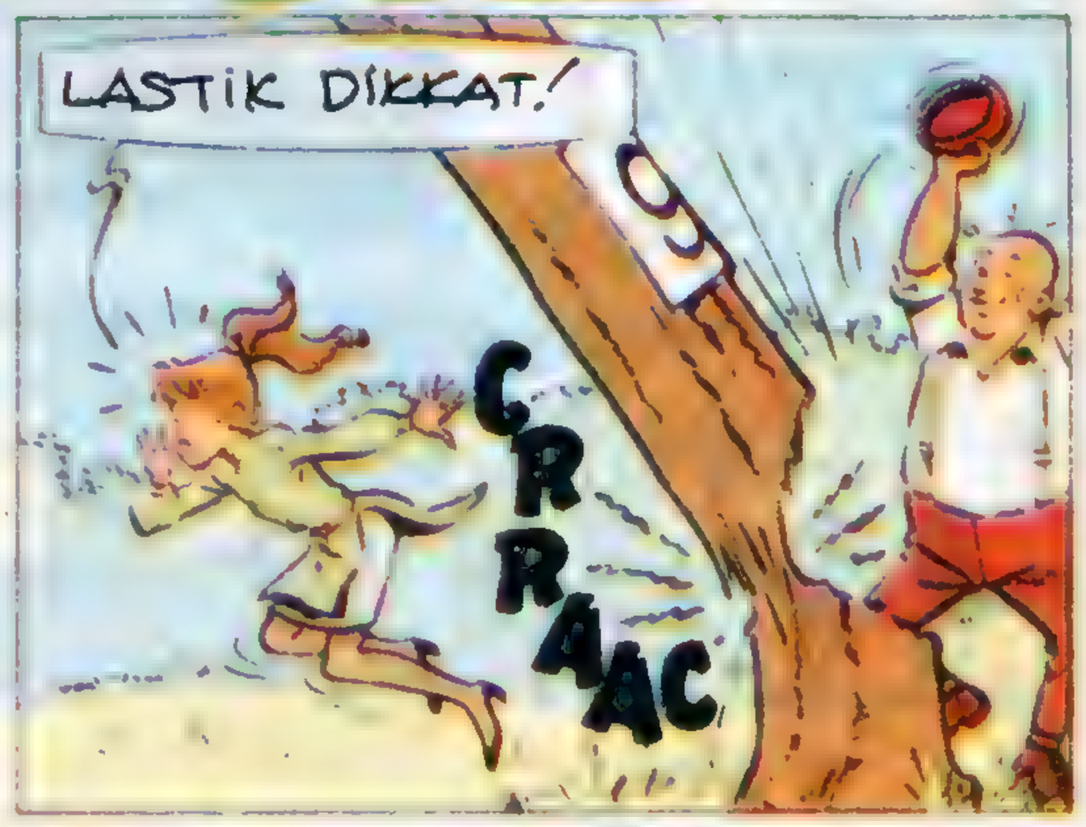
LASTİK DİKKAT!
ORRAAC

BİZ KAZANDIK!

Pfft..

DİKKAT ET!
CRAAC

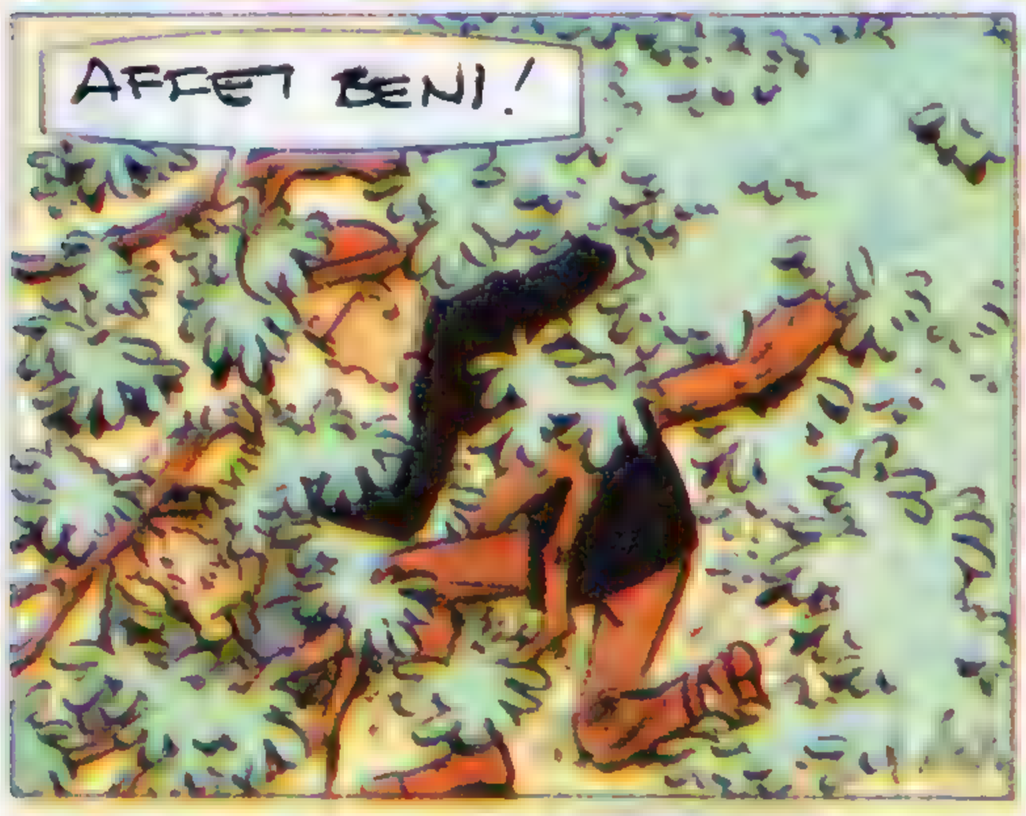
AFFET BENİ!

EVET! BU ETABİDA ÇE-
LİK BİLEKLER KAZANDI..ŞİMDİ SIRA HİPOD-
ROMDA..

HİPODROMDA NE YAPACAĞIZ?
ATLARA SEVGİLİ DİNA!
4

MÜSABAKALAR KUR'A İLE SEÇECEKLERİ. ATLARLA YARIŞA-
CAKLAR!

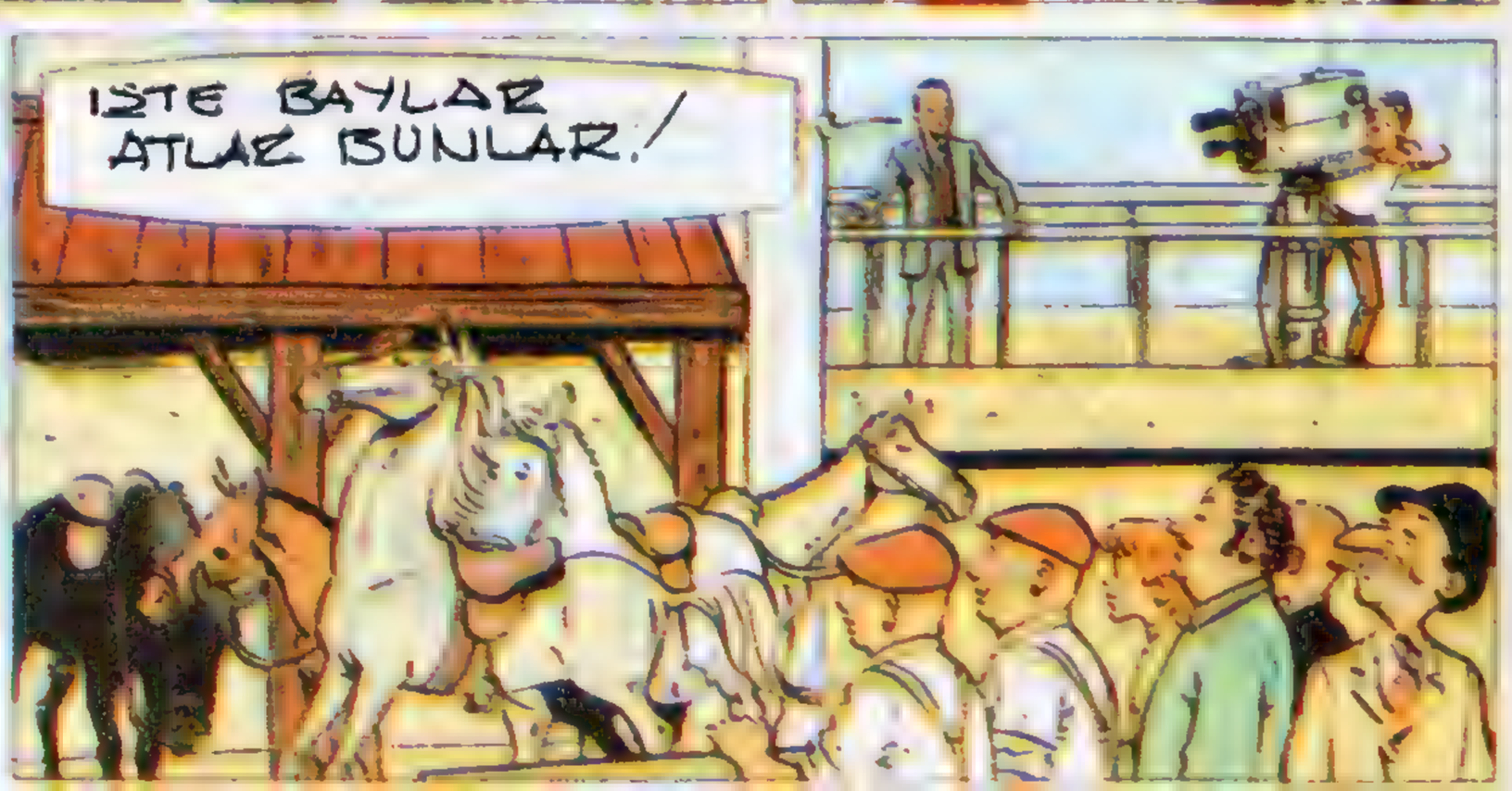
İŞTE BAYLAR ATLAR BUNLAR!

BÜYÜK YARIŞDA

PUL TOPLAYALIM

Yazan: Erden Güley

İLK GÜN DAMGA ve ÖZEL DAMGA

(Sayın Ömer Aydın - İstanbul)
«İlk gün damga ile özel damga arasındaki fark nedir?» diye soruyorsunuz...

İLK gün damga, adından anlaşılacağı üzere, bir pulun PTT idaresi tarafından çıkartıldığı gün, özel olarak hazırlanmış zarflara yapıştırıldıktan sonra damgalanmasıdır: Buna kısaca İlk gün damgalı zarf da denilir. Bu damga, her PTT merkezinde pullu zarflara vurulmaz... PTT tarafından belirlenen bir posta merkezinde bu işlem yapılır ve damgalama sadece pulun çıktığı gün uygulanır ve daha sonra bu damga imha edilir. PTT idaresi, çıkardığı hemen her hatıra serisi için ilk gün damga kullanmaktadır.

ÖZEL DAMGA DA İLK GÜN DAMGASI GİBİ PTT TARAFINDAN VURULUR

Bir de özel damga var. Bu uygulama, PTT idaresinin saptayacağı konu ile ilgili hazırlanan bir zarf üzerine yapıştırılan pulların damgalanmasıdır. Özel damga işlemi de, yine PTT idaresi tarafından belirlenen bir posta merkezinde yapılır. Ne var ki, özel damga için zarfa herhangi bir veya bir kaç pul yapıştırılır. Ancak, zarfa yapıştırılacak pul, PTT idaresinin saptayacağı tarihten sonra tedavüle çıkmış olmalıdır. Genellikle bu süre 15 yıl olmaktadır.

Örneğin, PTT, son olarak 22 mayıs pazar günü, ünlü Şark Ekspresi'nin Paris - İstanbul arasındaki son seferini yapışı nedeniyle özel damga kullandı. Bu özel damga ile ilgili zarfı ilişikte bulacaksınız. Diğer resimde de, ABD posta idaresi tarafından kullanılan bir ilk gün damgalı dörtlü blok görülüyor.

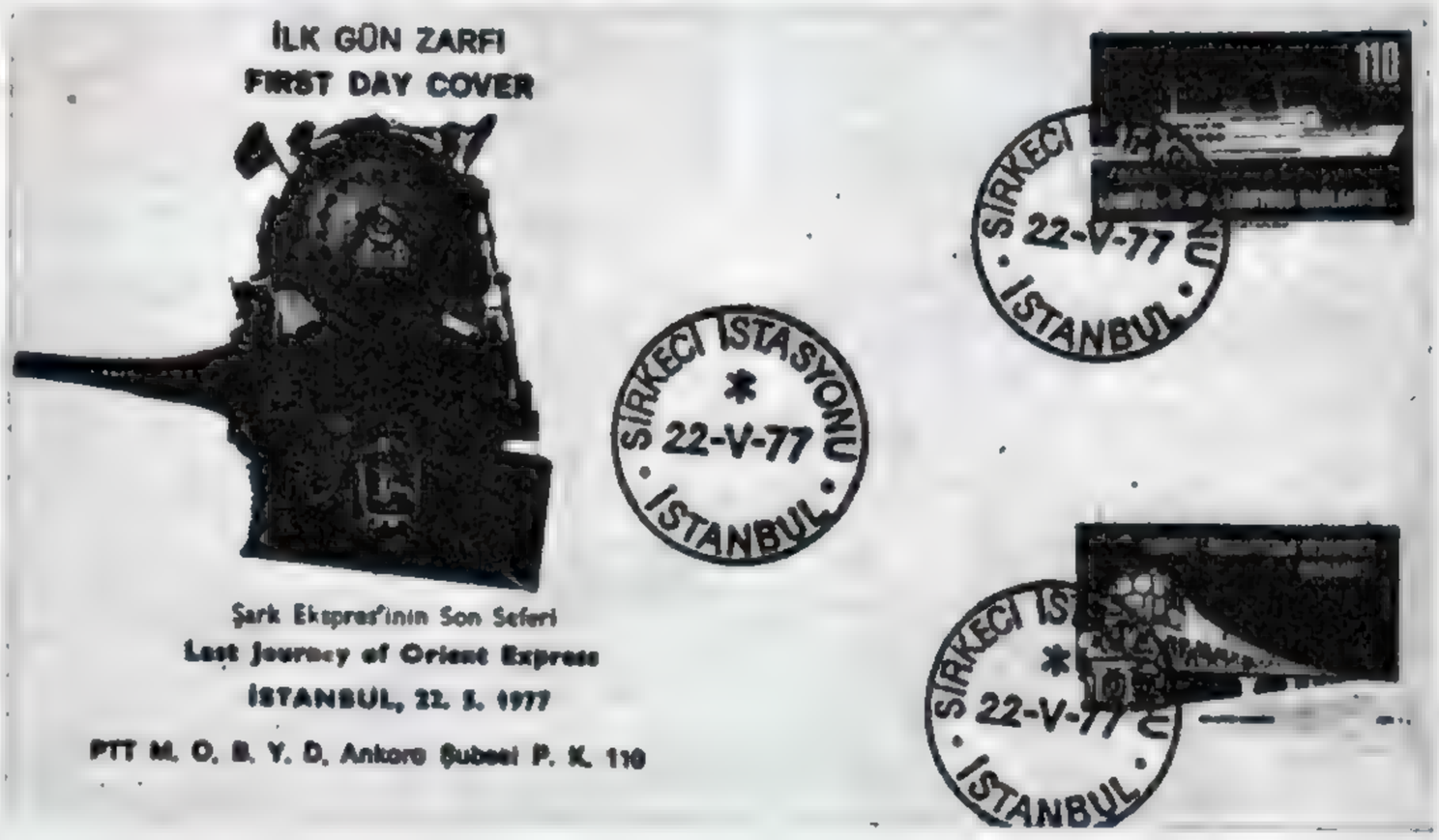

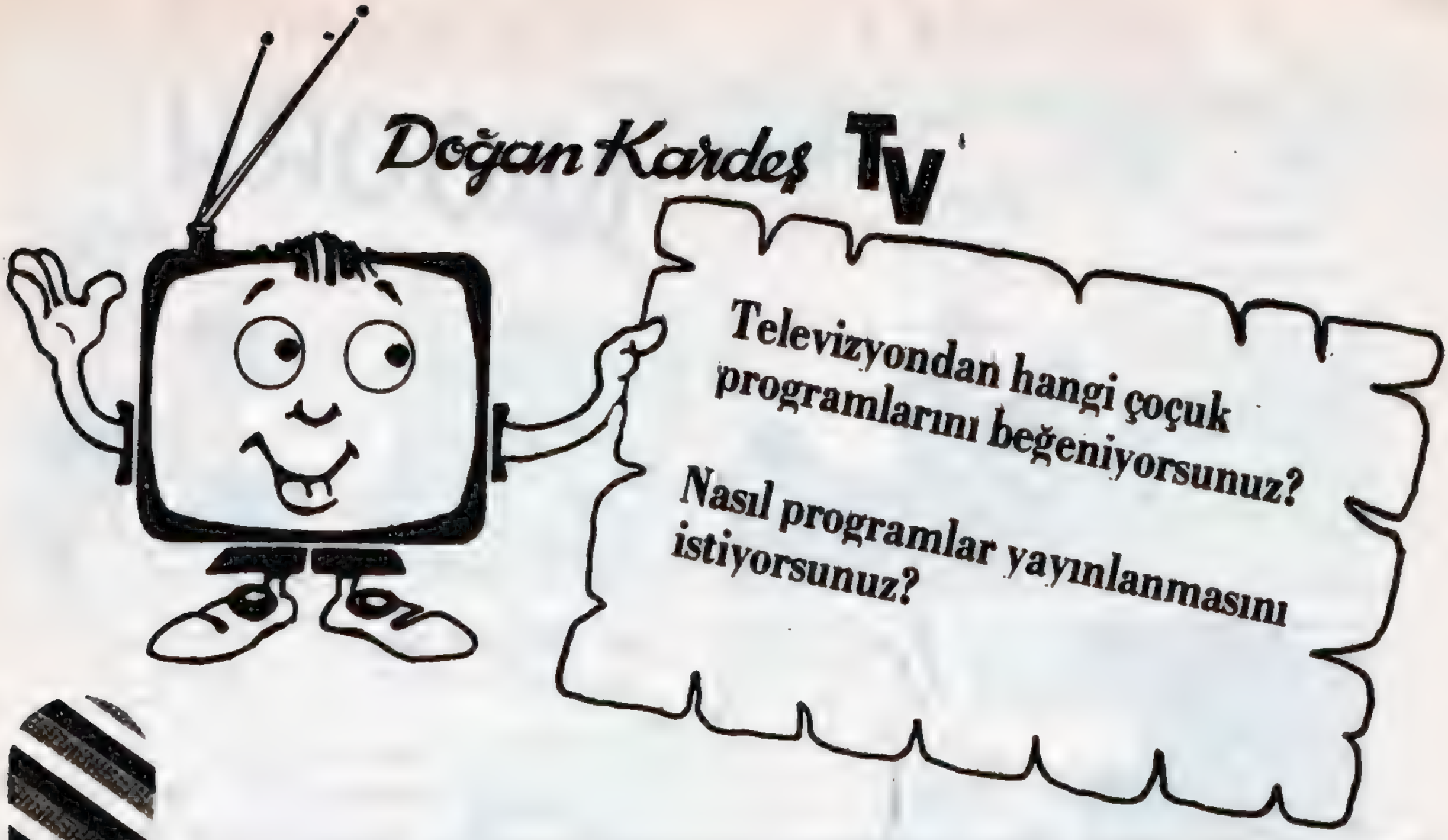

Sizden gelenler

ORMAN ve BEKÇİ

Ormanda kulübe var
Kulübede bekçi var
Sabırsızlıkla bekler
Gelecek diye Bahar.

Bekçiyi iyi tanı
Keçiden ve baltadan
O koruyor her yanı
Bekçi korur ormanı.

— **Saadettin Durmuş (BURSA)**

KULÜP ÜYELERİMİZİ TANITIYORUZ

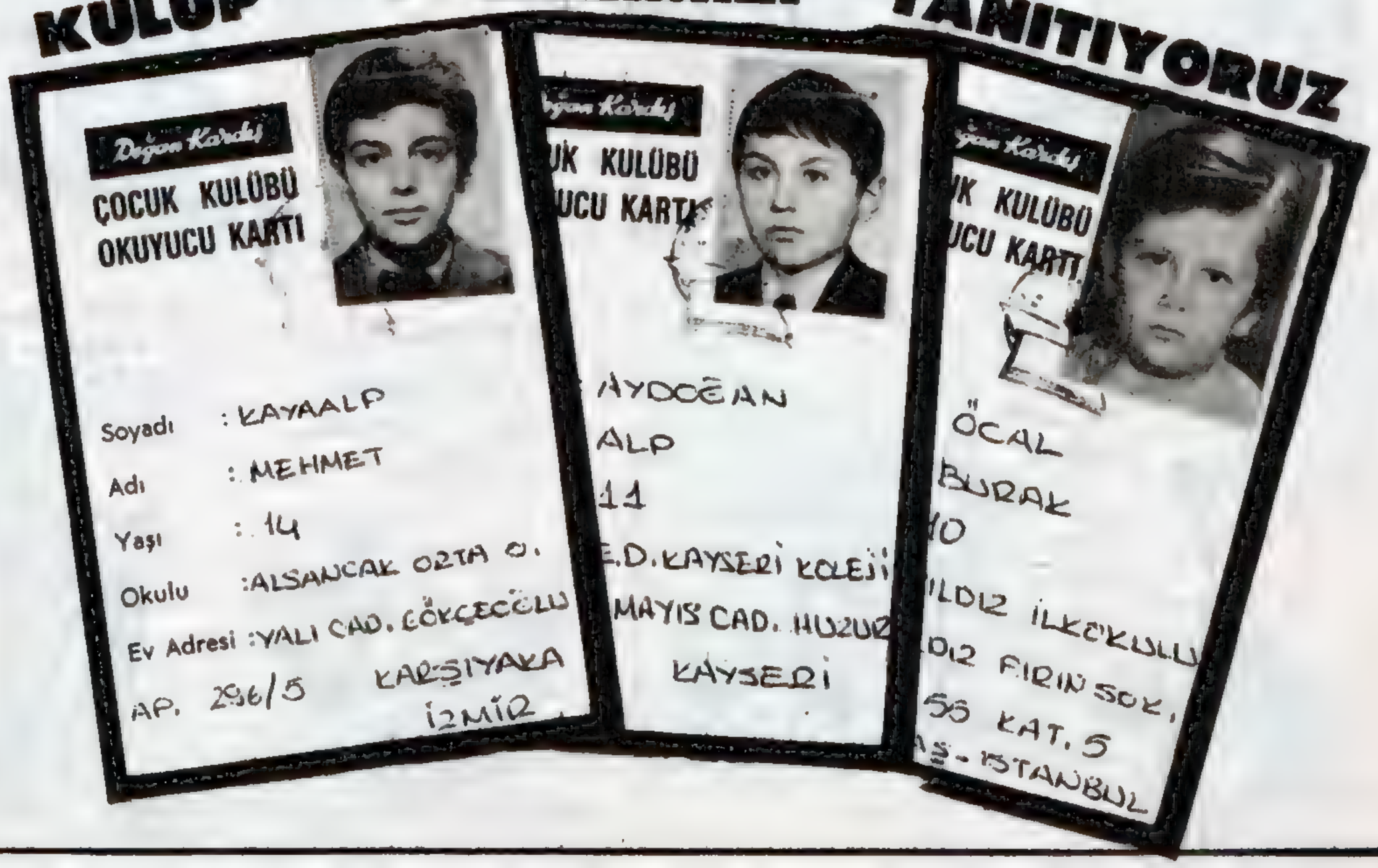

SIPRU

MARSUPI

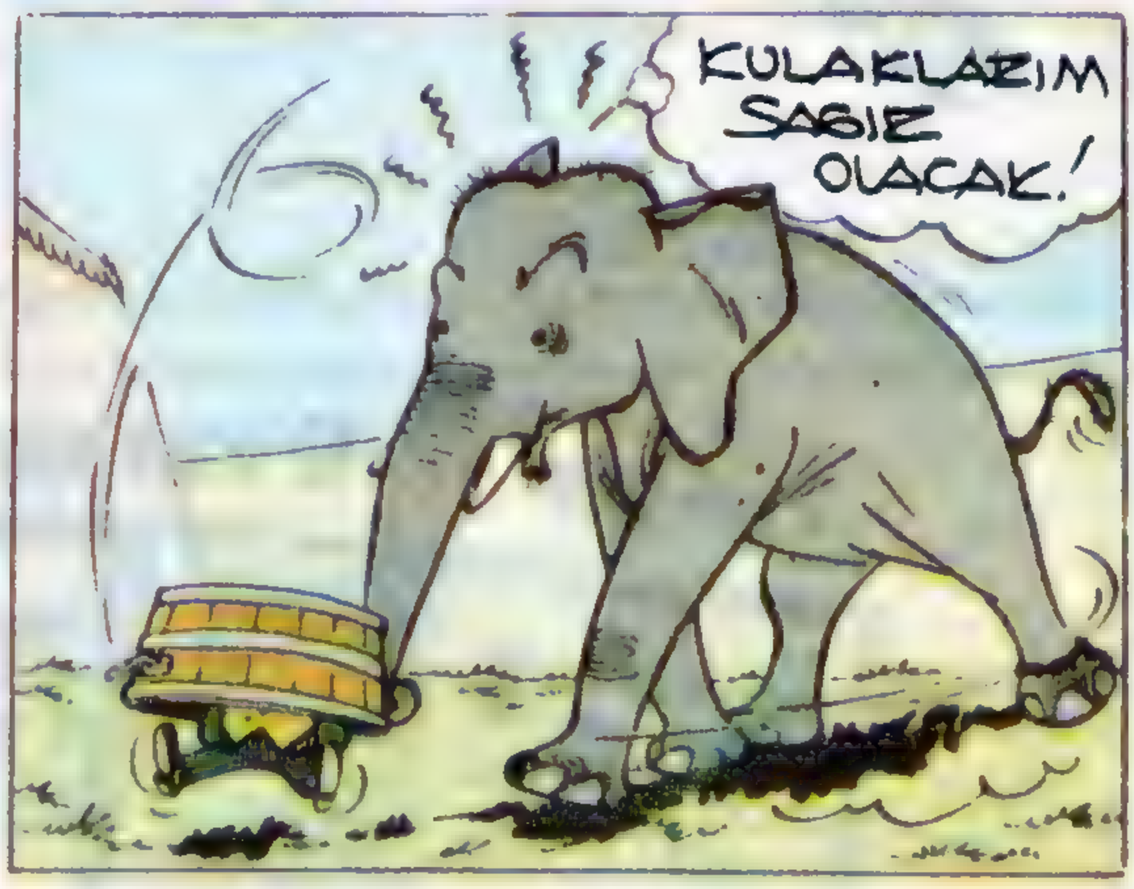

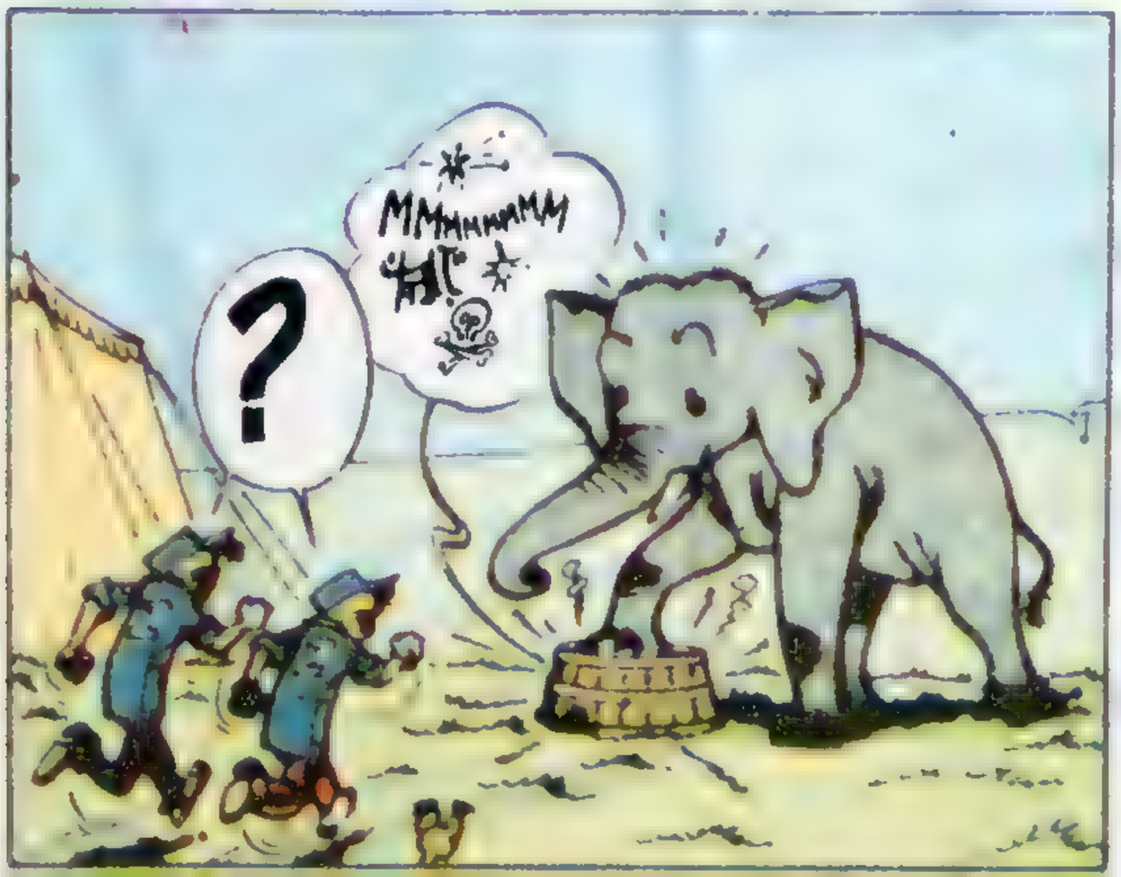

BETESİ RÜMAİN

ARTIK HER ŞEYİ DAHA YAKINDAN İNCELEYEBİLİRİZ.

YORUCU!

AMA HERYERE RAHATLIKLA GİRİP ÇIKABİLİRİZ. BÖYLECE MARSUPİYİ BULMAMIZ KOLAYLAŞIYOR.

HEY SİZ! DURUN DİYE PARA VERMİYORUZ SİZE! FİLLERİN YANINA GİDİN! GÖZÜM ÜZERİNİZDE!

BU PERSONEL ŞEFİDE KENDİNİ NE SANIYOR!

GİTTİ! DİNLE!

CLHCH

TÔÔT

İYİ FİKİR!

BUNLAR SUYU İÇİP BİTİNCEYE KADAR DÖNERİZ!

BİTTİ BİLE!

BENİ BAĞLAMAYI UNUTTULAR!

GİDİP SU BULAYIM!

HEY BAK!

YAŞASIN BULDUK!

(Devamı Var)

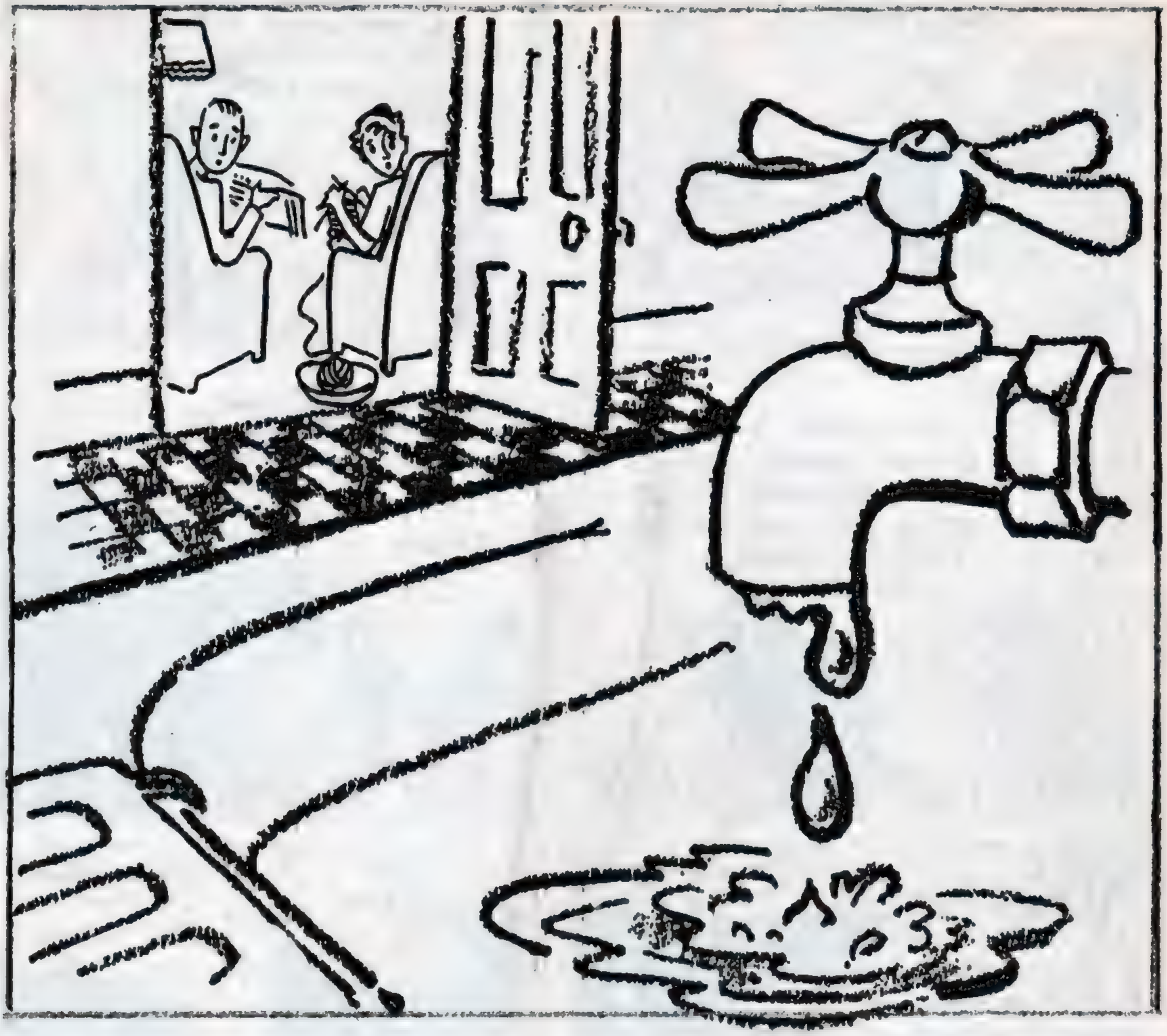

hikaye

SES

BAY ve Bayan Ergil küçük, güzel bir evde oturuyorlardı. Bay Ergil, evin ufak tefek işlerini de görmekten hoşlanırdı. Bir gün kapıyı tamir eder, ertesi gün masanın ayağını düzeltir, çivi çakar, cilâ yapar, evin bu gibi işleri için dışardan adam çağırılmasına lüzum bırakmazdı.

Bir gün Bay Ergil, oturmuş gazete okurken ve eşi Bayan Ergil örgü örerken içerden bir ses işittiler. Bu ses mutfaktan geliyordu. Bay ve Bayan Ergil birbirlerine baktılar. Bay Ergil gazeteyi dizinin üzerine koydu. Bayan Ergil örgüsünü bıraktı. Sonra ikisi birden mutfağa doğru yürüdüler. Ses gittikçe yükseliyordu; «Şıp, Şıp...» diye yansıyan bir damlama sesiydi bu.

Musluk damlıyordu. Bay Ergil musluğa doğru yürüyerek onu sıkı sıkı kapadı. Fakat musluk yine damlamakta devam ediyordu: «Şip, Şip, Şip...»

Bay Ergil sandık odasına gitti. Küçük alet kutusunu getirdi. İçinden pense, çekiç, tornavida ve başka aletleri çıkarıp musluğun yanına koydu. Sonra penseyle musluğun boğazını tuttuğu gibi onu iyice sıkıştırdı. Fakat boşuna... Musluk «Bana mısın» demiyor. «Şıp, Şıp, Şıp.» diye damlayıp gidiyordu.

Bay Ergil, biraz da sinirleri bozulmuş olduğu halde çekici eline aldı ve musluğa indirmeye başladı. Bu defa musluğun üstünden, altından sular fışkırınca ikisi de ne yapacaklarını şaşırdılar.

Bir muslukçu çağırmaya karar verdiler.

Muslukçu geldi. Beraberinde birtakım aletler de getirmişti. Durumu görünce alt kata indi. Ana musluğu kapadı. Patlama durdu. Ve başladı musluğu tamir etmeye... Bir süre sonra ana musluğu gevşetti, açtı kapadı. Ses yoktu. «Tamam» dedi «Ben gidiyorum.» Parasını alıp gitti.

Bay Ergil yine başladı gazetesini okumaya. Bayan Ergil de örgüsünü örmeye koyuldu.

Ve sonra...

— «Şıp, şıp, şıp, şıp...» diye sesler gelmeye başladı.

Bay Ergil Bayan Ergil'e baktı.

Bayan Ergil Bay Ergil'e baktı.

Bay Ergil okumaya devam etti. Bayan Ergil de örgü örmeye.

Musluk damlayıp gidiyordu.

Kimse aldırmadı. Aslında insanın bir şeye kendini kaptırıp aklında hep onu düşündüğü zaman daha çok rahatsız olur. Hiç aldırmamak daya iyi. ■

Bir insanın yüzyılda yapabileceği hesapları birkaç günde yapıyor

DÜŞÜNEN MAKİNA

MARK III. Dünyanın en büyük üniversitelerinden biri olan Harvard Üniversitesinde kurulu şaşırtıcı bir makinedir. Çözümlemediği aritmetik problem yoktur. Bir insanın yüzyılda yapabileceği işleri birkaç gün içinde yapar. Hafızası o kadar kuvvetlidir ki, metrelerce uzunlukta sayı listelerini aklında tutar. Kendisine verilen problem üzerine düşüncelerini bile açıklar.

Mark III. Bir hesap makinesinin adıdır. Hayalinizde birçok radyo alıcılarını bir araya koyunuz, işte öyle bir görünümü var bu makinenin. İçinden yüzlerce boru ve bakır tel geçer. Problemler ona kâğıt bir kurdele üstüne delikler açmak suretiyle verilir. Her delik gurubu bir rakama işarettir. Ya da makineye ne yapması gerektiğini anlatır. Mark III. bunları elektrikli yazı makinesiyle cevaplandırır.

Mark III. gibi elektronik araçlara bundan sonra daha çok ihtiyaç olacaktır. Çünkü bilim adamları çalışmalarının çoğunu sayılarla sürdürüyor. Bir zamanlar insanoğlu bütün hesaplarını kalem ve kâğıtla yapardı. Fakat şimdi bazı problemlerin öyle ayrıntılıları var ki, onlar üzerinde hayat boyunca çalışılır da yine yetmez. O yeni problemlerin çözümünü yalnız bu hesap makineleri yapabilir. ■

çekirge kaçıyor

YAKINDA BİR BOŞ KULÜBE VAR. ORAYA SIĞINABİLİRİZ PATRON!

İYİ ATLATTIM BU BELAYI!

SAYEMDE DEĞİL Mİ?

EVET! BİR DA HAKI SEPEZE DE DAHA DİKKATLİ OL!

AZ SONRA...

PASAPORTSUZ VE VİZESİZ İTALYADAYIZ! MALABARTE BİZİ TANIDI. KOMİSER DE PEŞİMİZDEDİR!

NEYSE MALABARTE BENİ ÖLDÜ BİLİYOR. ESBARİN FRANSAYA NASIL GİDECEĞİNİ DE BİLİYORUZ!

VARIŞ ADRESİNİ DE BİLİYORUZ. NOELAND BÜYÜK ELÇİLİĞİ! TABİİ İNKAR EDECEKLER!

BİZDE BU İŞİ UNUTSAK İYİ OLUR!

MALLAR PARİS'E VARINCA NE OLACAK!

SEKRETERİM KIRAZ ÇEKİRDEĞİ O İŞİ HALLEDECEK!

İŞTE BU İŞTE BİTTİ! İYİ BECERDİK! HOŞÇAKALUN!

TOURNEUVE

SON

OLİVER HARİKALAR DİYARINDA

GELECEK HAFTA
SİZLERLE

Bulmaca

YEDİ YANLIŞ OYUNU

Resim denilince buradaki gibi olmalı. Ressam açık bir pencereden gözüken bir körfez manzarası yapmak istemişti. Ama tablo o kadar canlı oldu ki, karısı içeri girdiği zaman, pencereyi sahiden açık sanarak, «Şu pencereyi kapatsana,» dedi. Halbuki odanın penceresi dahi yoktu. Ressam bu söze şaştı kaldı. Bakalım iki eş resim arasındaki yedi değişiklik nelerdir?

DEĞİŞİKLİKLER NERELERDE:

1 — Soba borusundaki anahtar daha aşağıda; 2 — Kadının robdöşambrında kemer var; 3 — Tavandaki aydınlık penceresi değişik; 4 — Şişenin etiketi var; 5 — Ressamın cebi var; 6 — Ressamın sol ayağı yere dayanıyor; 7 — Tabloda körfez daha büyük.

DÜNYADA İLK İLÂN

(Baştarafı 9. sayfada)

1886 yılında Avrupa'da resim sanatı reklama girdi. Bir sabun firması zamanın meşhur bir ressamı olan Sir John Millais'e (1828 - 1896) bir tablo ısmarladı. Bir çocuğun sabın köpüğünden küçük balonlar yapmasını gösteren bu tablo aslında bir reklamdı.

Bundan sonra reklamcılık aldı yürüdü. Otobüslere, trenlere, arabalara, otomobillere reklamlar konulmaya başladı. Binaların tepelerine elektrikli yazılarla reklamlar asılıyordu. Bir taraftan da kimin neyi sevdiğini, neyi en çok kullandığını anlamak üzere reklamcılar kapı kapı dolaşmaya koyuldular ki, böylece hem neyin en çok satıldığını kontrol ediyorlar, hem de halka eğilmeyi öğreniyorlardı. Hediye şeklinde reklamlar da başlamıştı. Bir dükkândan mal alırken size ayrıca hediye verildiği reklam ediliyor, verilen hediye de reklam yerine geçiyordu. Çarşılar kurulması, pazarlar açılması, hele milletlerarası fuarlar düzelerek her milletin kendi malını orada sergilemesi ayrı bir reklamdı.

Mısır'da yere oturmuş bir yazganın kaybolmuş eşya hakkında ilânlar yazmasıyla başlayan bir meslek gittikçe gelişerek büyümüş, muazzam reklam firmaları ortaya çıkmıştır. Şimdi radyolarda, televizyonlarda reklamdan geçilmiyor, Saniyesi on binlerce lira... Fakat reklam iyi şeyler için yapılır. Hep öyle olmalıdır. Satılacak şeyin iyi yapılması en büyük reklamdır. ■

oyun eğlence

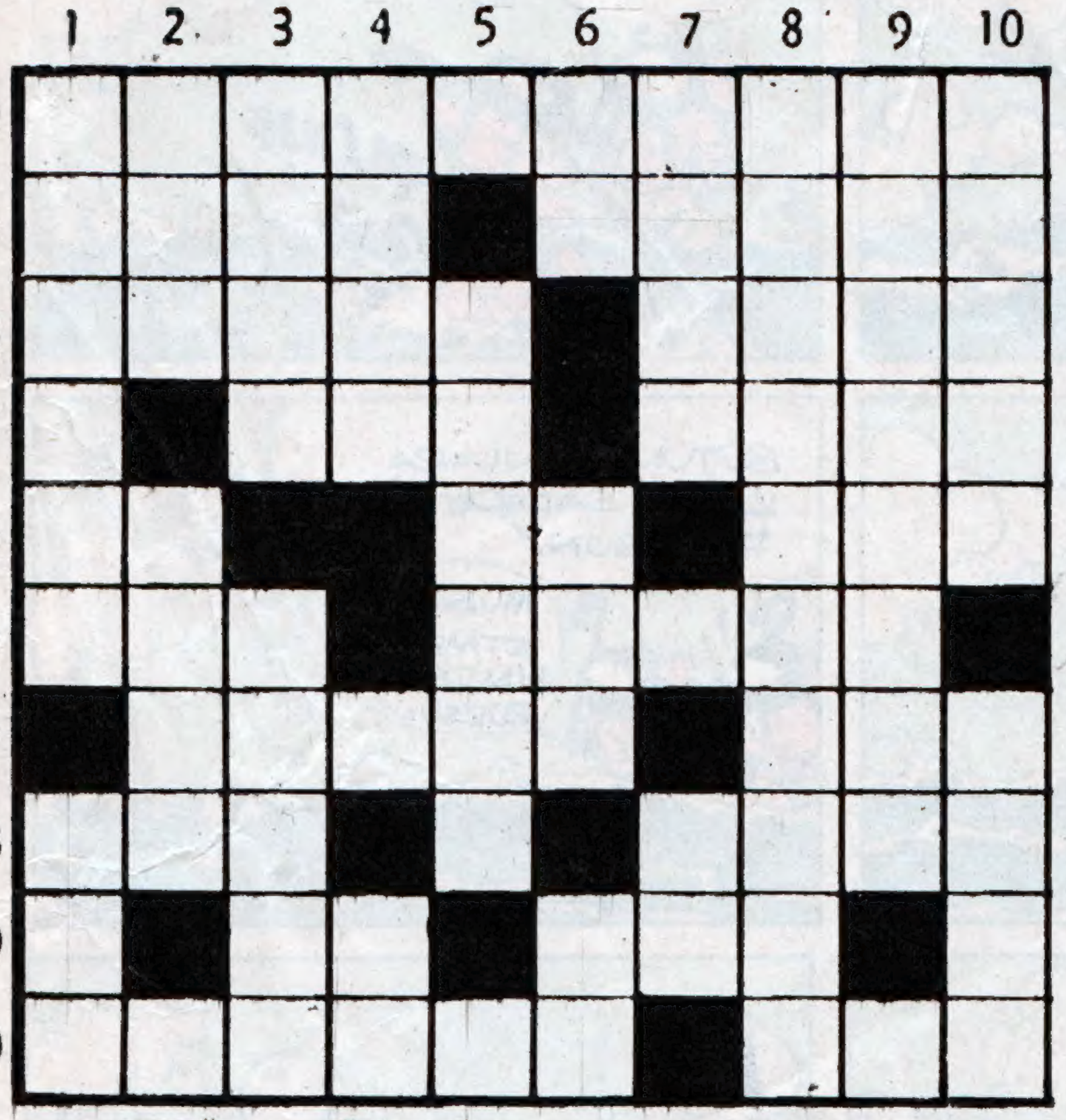

SOLDAN SAĞA: 1 — Ünlü bir vatan şairimiz - 2 — Muhtelif büyüklükteki taneleri birbirinden ayırmaya yarayan araç - Bir işe yeni başlayan. 3 — Üzümden yapılan bir içki - Keder, üzüntü. 4 — Kesişen iki doğru parçasının meydana getirdiği düzlemin geometrik ifadesi - Sinema filmlerinde artistlerin bizat iştirakiyle yapılan gösteri. 5 — Bir organımız - Bir nota - Nefret besleme. 6 — Trenlerin üzerinde hareket ettiği demiryolu - İzmir'in 1. ligdeki takımlarından biri. 7 — Eski devirlerde ortada oynanan oyunlardan sonra toplanan para - (Tersi) Pencerelere takılan şeffaf madde. 8 — Lüks deniz taşıtı - Balık tutmaya yarayan alet. 9 — İnsanların uzun süre binek ve taşıt vasıtası olarak kullandıkları hayvan - Telefonda ilk söylenen söz. 10 — Hastalık yapan çok küçük canlılar - Eğrinin karşıtı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1 — Doktorların ameliyatlarda kullandıkları bıçak - Hayvanlara verilen yiyecek. 2 — Mükemmel, pek güzel - Pirinçten yapılan bir hasta yiyeceği. 3 — Hayvanların otladığı yer - Üzerinde uyuduğumuz bir ev eşyası. 4 — (Tersi) Kesici bir alet - Nakil vasıtalarımızın yabancı ülkelerde Türkiye'ye ait olduğunu belirtmek için kullandıkları rumuz. 5 — Taze soğana benzeyen bir kış sebzesi. 6 — (Tersi) Beyaz - Bir göz rengi - Başına (K) harfi gelirse içine sulu şeyler konulan taşınabilir koyacak. 7 — (Tersi) Güneş battıktan sonra meydana gelen karanlık - Olmaktan emir. 8 — (Tersi) İçine mürekkep konularak yazı yazmakta kullanılan bir araç. 9 — Canlılara yapılan cerrahi müdahale. 10 — Gemilerin rahatça yanaşabildikleri rüzgâr ve dalgalara karşı muhafazalı yer - Eski dilde gerekli anlamına kullanılan bir kelime.

«BEN DE RESİM YAPIYORUM»

Yeni Gine'de yaşayan çocuklar da resim yapmaya meraklı. Bilgilerini artırmak için kurulmuş yuvalarda, kendilerine verilen fırçalar biraz uzun gelmiş ama yalan yanlış pekâlâ bir şeyler yapıyorlar. Fakat resim böyle doğar. Böyle ilerler insan. En anlamsız gibi görünen biçimler bile bazen en özgün resimleri oluşturur.

FİLİ YUTTU BİR FARE

On iki dana ile on iki fare futbol oynuyorlardı. Oyunun en heyeacnlı sırasında danalardan biri bir farenin ayağını bastı. Dana üzülerek fareden defalarca özür diledi. Fare dedi ki:

— «Zararı yok. Oyun bu. Aksi de olabilirdi.»

Gönderen:
Selim Ventura
(İSTANBUL)

Cancan ile afacan

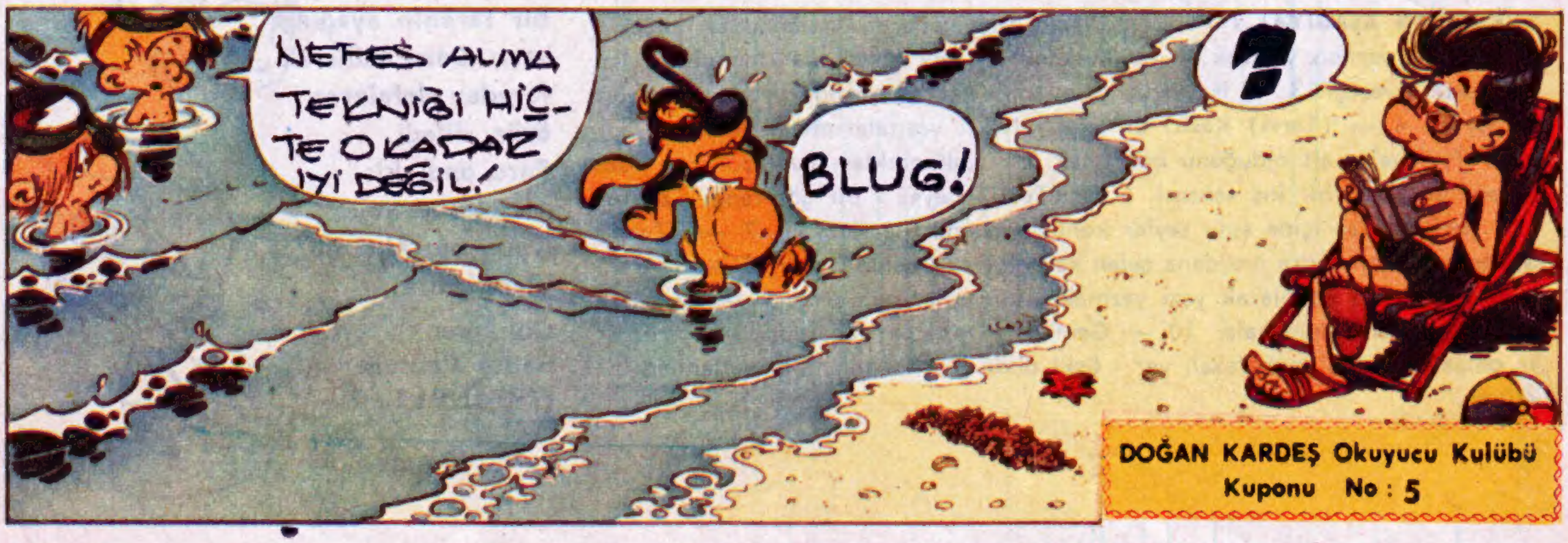

DOĞAN KARDEŞ Okuyucu Kulübü
Kuponu No : 5